

การวิเคราะห์ลักษณะทาง-วิธีหลาย

ความหมาย

การวิเคราะห์ลักษณะทาง-วิธีหลาย (Multitrait – Multimethod Analysis) คือ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการวัดลักษณะต่าง ๆ ของมนุษย์ ด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยถือหลักการว่า ถ้าวัดลักษณะเดียวกันด้วยวิธีใดลักษณะนั้นจะมีความสัมพันธ์กันสูง แต่ถ้าวัดลักษณะต่าง ๆ ของมนุษย์ด้วยวิธีการที่ต่างกัน ผลจากการวัดเหล่านั้นย่อมไม่มีความสัมพันธ์กัน หรือมีความสัมพันธ์กันต่ำมาก

แนวคิดและหลักการของการวิเคราะห์ลักษณะทาง-วิธีหลาย

คำว่า สักษณะทาง ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า Multitrait ส่วนคำว่า วิธีหลาย ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า Multimethod

แคมเพลล์และฟิสก์ (Campbell and Fiske) เป็นผู้เสนอความคิดเห็นคริทิกส์ลักษณะทาง-วิธีหลาย (Multitrait – Multimethod Matrix) หรือใช้ชื่อย่อทั่ว ๆ ไปว่า MTMM ซึ่งเป็นเมทริกซ์ แสดงถึงสาสัมพันธ์ระหว่างผลการวัดลักษณะต่าง ๆ ของมนุษย์ ด้วยวิธีการวัดต่าง ๆ กัน สำหรับวิเคราะห์ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อวัดคุณลักษณะต่าง ๆ ของมนุษย์

มนุษย์แต่ละคนมีลักษณะ (traits) ต่าง ๆ อยู่ในตัวมากทางชั้นดี เช่น มีความรู้ มีความดันดีทางค้านภาษา มีความถันดีทางค้านคณิตศาสตร์ มีความถันดีทางค้านมิติสัมพันธ์ มีความซื่อสัตย์ มีความรับผิดชอบ มีมนุษยสัมพันธ์ มีวินัย มีความขยันอดทน มีความเมตตากรุณา เป็นต้น

ถ้าให้ T_1	แทนลักษณะที่ 1
T_2	แทนลักษณะที่ 2
T_3	แทนลักษณะที่ 3
.	.
.	.
T_n	แทนลักษณะที่ n

แล้วจะเห็นได้ว่ามนุษย์แต่ละคนมีลักษณะต่าง ๆ ตั้งแต่ลักษณะ T_1, T_2, \dots, T_n ในแต่ละบุคคลมีลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้มากน้อยแตกต่างกัน เมื่อในบุคคลเดียวกัน ก็มีลักษณะตั้งกล่าวกันมากน้อยแตกต่างกัน

แต่ละลักษณะนั้นก็มีวิธีวัด (method) ได้หลายวิธี เช่น วัดความรู้ อาจใช้แบบทดสอบเลือกตอบเป็นวิธีที่ ๑ หรืออาจสัมภาษณ์บุคคลเพื่อจะประเมินความรู้เป็นวิธีที่ ๒ หรืออาจจะมีวิธีอื่น ๆ อีกมาก many ที่จะใช้วัดความรู้ได้ การวัดบุคคลโดยมีความรับผิดชอบสูงก็อาจวัดได้หลายวิธี เช่น นับหมายงานให้ทำแล้วสังเกตประเมินความรับผิดชอบ หรือสร้างแบบทดสอบเพื่อวัดความรับผิดชอบ เป็นต้น

ถ้าให้ M_1	เป็นวิธีที่ 1 สำหรับวัดลักษณะที่ 1
M_2	เป็นวิธีที่ 2 สำหรับวัดลักษณะที่ 1
M_3	เป็นวิธีที่ 3 สำหรับวัดลักษณะที่ 1
.	.
.	.
M_l	เป็นวิธีที่ l สำหรับวัดลักษณะที่ 1

แล้วลักษณะที่ ๑ สามารถวัดได้ด้วยวิธี M_1 , M_2
 M_3, \dots, M_ℓ

นักวัดผลพยายามสร้างเครื่องมือหรือพัฒนาเทคนิค
 วิธีการวัดลักษณะต่าง ๆ อยู่เสมอ เพื่อจะได้รู้สภาวะ
 ลักษณะต่าง ๆ ของมนุษย์

เมื่อสร้างเครื่องมือวัดแล้ว ก็ต้องตรวจสอบ
 วิเคราะห์ความเที่ยงตรงของเครื่องมือนั้นว่ามีความ
 เที่ยงตรงมากน้อยปานใด โดยเฉพาะความเที่ยงตรง
 ตามโครงสร้าง (construct validity) ปัญหาซึ่นนี้
 แคมเพล็กและพิศ्व์ เป็นผู้สนใจการวิเคราะห์ลักษณะ
 หลัก-วิธีหลาย ไว้โดยกำหนดหลักการดังนี้

(๑) ถ้าแบบทดสอบต่างชนิด ต่างกันแล้ว ဆสัมพันธ์จากผลการสอบตัวแบบ
 ทดสอบเหล่านั้นจะต้องสูง เรียกวัดลักษณะของแบบทดสอบ
 เช่นนี้ว่ามีความเที่ยงตรงเหมือน (convergent validity)

(๒) ถ้าแบบทดสอบต่างชนิด ต่างกันแล้ว ผลการทดสอบตัวแบบทดสอบเหล่านั้น
 จะไม่มีဆสัมพันธ์กัน หรือมีဆสัมพันธ์กันต่ำ เรียกวัด
 ลักษณะแบบทดสอบเช่นนี้ว่ามีความเที่ยงตรงจำแนก
 (discriminant validity)

วิธีวิเคราะห์ลักษณะหลัก-วิธีหลาย

จากหลักการสองข้อที่กำหนดไว้ในตอนที่แล้ว
 นั้นและจากการที่กำหนดไว้ว่า

T_1 สามารถวัดด้วยวิธี M_1, M_2, \dots, M_ℓ

T_2 สามารถวัดด้วยวิธี M_1, M_2, \dots, M_ℓ

T_3 สามารถวัดด้วยวิธี M_1, M_2, \dots, M_ℓ

.

.

.

T_n สามารถวัดด้วยวิธี M_1, M_2, \dots, M_ℓ

ลักษณะ
 วิธี

T_1

T_2

T_3

สามารถคำนวณค่าဆสัมพันธ์เพื่อใช้ในการ
 วิเคราะห์ลักษณะหลัก-วิธีหลาย ด้วยการเสนอ เมตริกซ์
 ဆสัมพันธ์ได้ดังตาราง ๑

T_n

ตาราง ๑ แสดงค่าสหสัมพันธ์ลักษณะหลัก-วิธีหลาย

夷

เงินที่แล้ว

ลักษณะหลัก วิธีหลาย	T_1	T_2	T_3	...	T_n
	$M_1 M_2 \dots M_\ell$	$M_1 M_2 \dots M_\ell$	$M_1 M_2 \dots M_\ell$	$M_1 M_2 \dots M_\ell$	$M_1 M_2 \dots M_\ell$
\dots, M_ℓ	M_1	ค่าสหสัมพันธ์สูง			
\dots, M_ℓ	M_2	(ความเที่ยงตรง ใหม่)	ไม่มีสหสัมพันธ์หรือสหสัมพันธ์ต่ำ		
\dots, M_ℓ	T_1 \vdots M_ℓ		(ความเที่ยงตรงจำแนก)		
\dots, M_ℓ	M_1 M_2 \vdots T_2 \vdots M_ℓ	ค่าสหสัมพันธ์สูง	ไม่มีสหสัมพันธ์หรือสหสัมพันธ์ต่ำ		
ใช้ในการ ประเมิตริกซ์	M_1 M_2 \vdots T_3 \vdots M_ℓ \vdots M_1 M_2 \vdots T_n \vdots M_ℓ	ค่าสหสัมพันธ์สูง	ไม่มีสหสัมพันธ์ หรือสหสัมพันธ์ต่ำ		
			ค่าสหสัมพันธ์สูง		

จากตาราง ๑ นั้น (๑) ถ้าเป็นลักษณะเดียวกัน แต่ว่าได้หลักวิธี ค่าสหสัมพันธ์จะสูง แสดงว่ามีความเที่ยงตรงเหมือน

(๒) ถ้าลักษณะต่างกันแล้ววัดค่าวิธีต่าง ๆ ผลจากการวัดย่อมไม่มีสหสัมพันธ์หรือสหสัมพันธ์ต่ำ แสดงว่ามีความเที่ยงตรงจำแนก

(๓) แต่ถ้าอ้างเป็นไปได้ที่ลักษณะต่างกันแต่วัดค่าวิธีเดียวกัน แล้วพบว่าผลการวัดมีค่าสหสัมพันธ์สูง ลักษณะเช่นนี้เรียกว่าเกิดผลที่เหมือนกันของวิธี (method/halo effect) ซึ่งถือว่าเป็นความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้น ทั้งที่โดยหลักการแล้วค่าสหสัมพันธ์นั้นไม่ควรจะสูง เช่น ในการประเมินคุณภาพการสอนของอาจารย์นั้นจะต้องวัดหลักลักษณะ เช่น การเตรียมการสอน การบรรยาย การใช้อุปกรณ์การสอน ในการประเมินลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้ใช้นิสิตประเมินทั้งสาม ลักษณะนี้ถือว่าอย่างการประเมินหลักลักษณะต่าง ๆ ลักษณะเดียวกันนี้จะต้องมีความคล้ายคลึงกันมากยิ่ง มากในเรื่องอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับการสอนที่อาจจะทำให้ค่าสหสัมพันธ์ของลักษณะทั้งสามนี้สูงก็ได้

(๔) อ้างเป็นไปได้อีกเช่นกันว่าลักษณะต่างกัน และวิธีตัวก็ต่างกัน แต่ผลการวัดมีค่าสหสัมพันธ์สูง เหตุการณ์เช่นนี้ถือว่าเป็นสิ่งที่ขัดแย้งกับความเที่ยงตรงจำแนก สิ่งนี้อาจเกิดขึ้นได้ เมื่อจากโครงสร้างของสิ่งที่วัดทั้งสองนั้นไม่ได้แยกกันอย่างเด่นชัดนัก

จากค่าสหสัมพันธ์ลักษณะหลัก-วิธีหลักนั้น สามารถสรุปเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบได้ดังนี้

๑. ถ้าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบจะสูงกว่า ค่าความเที่ยงตรงเหมือน

๒. ถ้าความเที่ยงตรงเหมือนจะมีค่ามากกว่า ค่าความเที่ยงตรงจำแนก

๓. ถ้าความเที่ยงตรงเหมือนจะมีค่าสูง และมีนัยสำคัญทางสถิติ

๔. ถ้าความเที่ยงตรงจำแนกจะมีค่าต่ำ และค่านั้นไม่เกี่ยวกับศูนย์หรือเป็นศูนย์

การนำการวิเคราะห์ลักษณะหลัก-วิธีหลัก ไปวิเคราะห์ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ

ในด้านประเพษ อาร์ลิน (Arlin, 1982) ได้ใช้วิธีการออกแบบแบบให้นักเรียนตอบคำถามในกระดาษ และวิธีการพูดคุยกับนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อวัดความคิดของเด็กเกี่ยวกับการอนุรักษ์ปริมาคร การรวมการจำแนกตัวเปรียบ สัดส่วน ความน่าจะเป็น และระบบของการอ้างอิงแล้วรายงาน เมตริกซ์สหสัมพันธ์ไว้ดังตารางที่ ๒

วิธี
ลักษณะที่วัด

(วิธีวัดวิธี)

1. การอนุรักษ์
2. การรวม
3. การจำแนก
4. สัดส่วน
5. ความน่า
6. ระบบการ

(วิธีวัดวิธี)

1. การอนุรักษ์
2. การรวม
3. การจำแนก
4. สัดส่วน
5. ความน่า
6. ระบบการ

ค่าตัว

ค่าความเชื่อมั่น
หมายถึงค่า
ความคิด
ความเชื่อน
อนุรักษ์ปริ

ค่าตัว

กลุ่มค่าวัด
ความเที่ยง
เหมือนที่ร
และวิธีที่
และ [] นั้

ลักษณะ
ที่ยังคง

ตาราง ๒ เมตริกซ์สหสัมพันธ์ลักษณะหลัก-วิธีหลัก

สูงกว่า
มากกว่า

และนี่

และค่า

ให้หาย

เดสอบบ

ได้ใช้วิธี

กระดาษ

เพื่อวัด

การรวม

กระบวนการ

พัฒนาริ้ว

	วิธีวัด	ลักษณะที่วัด	วิธีวัดวิธีที่ ๑ (ข้อสอบ)						วิธีวัดวิธีที่ ๒ (ผู้คุย)					
			ลักษณะ						ลักษณะ					
			๑	๒	๓	๔	๕	๖	๑	๒	๓	๔	๕	๖
		(วิธีวัดวิธีที่ ๑)												
		๑. การอนุรักษ์ปริมาตร												
		๒. การรวม												
		๓. การจำแนกตัวแปร												
		๔. สัดส่วน												
		๕. ความน่าจะเป็น												
		๖. ระบบการอ้างอิง												
		(วิธีวัดวิธีที่ ๒)												
		๑. การอนุรักษ์ปริมาตร												
		๒. การรวม												
		๓. การจำแนกตัวแปร												
		๔. สัดส่วน												
		๕. ความน่าจะเป็น												
		๖. ระบบการอ้างอิง												

ค่าตัวเลขในวงเล็บ () ที่อยู่ท้ายของบุนันคือค่าความเชื่อมั่นของวิธีการวัดลักษณะต่าง ๆ เช่น (.72) หมายถึงค่าความเชื่อมั่นของวิธีการวัดวิธีที่ ๑ ที่วัดความคิดการอนุรักษ์ปริมาตร (.74) หมายถึง ค่าความเชื่อมั่นของวิธีการวัดวิธีที่ ๒ ที่วัดความคิดการอนุรักษ์ปริมาตร

ค่าตัวเลขใน [] ที่ปรากฏตามท้ายบุนันในกลุ่มตัวเลขล้วนกรอบด้วยเส้นประสี่เหลี่ยมนั้นคือค่าความเที่ยงตรงเหมือนเช่น [.55] เป็นค่าความเที่ยงตรงเหมือนที่วัดความคิดการอนุรักษ์ปริมาตรค่าวิธีที่ ๑ และวิธีที่ ๒ ส่วนค่าตัวเลขที่ไม่ได้อยู่ทั้งในวงเล็บ () และ [] นั้นเป็นค่าความเที่ยงตรงจำแนก ข้อมูลดังกล่าว

ทั้งหมดนี้จะเห็นว่า

(๑) ค่าความเชื่อมั่นมีค่าสูงกว่าค่าความเที่ยงตรงเหมือน แต่ค่าความเที่ยงตรงเหมือนมีค่าสูงและมีค่ามากกว่าค่าความเที่ยงตรงจำแนก

(๒) ค่าความเที่ยงตรงเหมือนมีค่าสูงและมีค่ามากกว่าค่าความเที่ยงตรงจำแนก

(๓) ค่าความเที่ยงตรงจำแนกมีค่าต่ำ หรือ เกือบเป็นศูนย์

สำหรับในประเทศไทยนั้น สำเริง บุญเรืองรัตน์ (๒๕๒๘) ได้นำการวิเคราะห์ลักษณะหลัก-วิธีหลัก มาวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงจำแนกของแบบทดสอบลักษณะนิสัยของการเป็นพยาบาล และสมรรถภาพทางสมอง ปรากฏผลดังตาราง๓

ตาราง ๓ ค่าสหสัมพันธ์ลักษณะหลัก-วิธีน้อย

แบบทดสอบ	ลักษณะนิสัยพยาบาล					ความดันดับและผลสัมฤทธิ์			
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	บุคลิกภาพ					สมรรถภาพทางส่วนองค์			ลักษณะนิสัยพยาบาลรวม
1. ความเมื่อยล้า	1	.23*	.38*	.10	.21*	.31*	.11	.00	.64*
2. ความรับผิดชอบ		1	.22*	.24*	.37*	.07	.11	.08	.68*
3. ความขยันอุดหนุน			1	.23*	.43*	.15	-.12	-.11	.68*
4. มุ่งมั่นล้มเหลว				1	.21*	.16	.07	.03	.53*
5. การตั้งใจ					1	.01	-.02	-.05	.59*
6. ความจำ						1	.21*	.35*	.24*
7. การรับรู้							1	.18	.04
8. ภาษาอังกฤษ								1	.02
9. ลักษณะนิสัยพยาบาลรวม									1
ความเชื่อมั่น		.42	.07	.50	.30	.14	.67	.59	.32
									.62

* ระดับนัยสำคัญ .05

จากค่าสหสัมพันธ์ลักษณะหลัก-วิธีน้อยในตาราง ๓ นั้นจะท้อตนิสัยความเที่ยงตรงจำแนกของแบบทดสอบลักษณะนิสัยพยาบาลได้เนื้องจาก

(๑) ลักษณะนิสัยพยาบาลทั้ง ๕ ประการนั้น ส่วนใหญ่แล้วมีสหสัมพันธ์กันดี

(๒) ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างลักษณะนิสัยพยาบาล

ทั้ง ๕ ประการกับความสามารถทางส่วนองค์ ประการที่๙ ความจำ การรับรู้ และ ภาษาอังกฤษ มีทั้งหมด ๑๕ ค่านั้น ๑๔ ค่านี้ค่าสหสัมพันธ์ต่ำเกือบเป็นศูนย์ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

(๓) ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบลักษณะนิสัยพยาบาลสูงกว่าค่าความเที่ยงตรงจำแนก

สำเริง บุญเรืองรัตน์

บรรณานุกรม

สำเริง บุญเรืองรัตน์ ลักษณะพลา ก - วีชีพลาย : การประยุกต์ใช้ในคราระห์ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ.
กรุงเทพมหานคร : สยามศึกษา, ๒๕๒๔.

Arlin, Patricia Kennedy. "A multitrait - multimethod validity study of a test of formal reasoning," Educational and Psychological Measurement. 42: 1077 - 1088 ; 1982.

Bojtelsmit, John W. "Convergent and discriminant validation of chartered life underwriter(C L U) examinations by the multitrait - multimethod matrix," Educational and Psychological Measurement. 39: 891 - 896 ; 1979.

Campbell, D.T. and D.W. Fiske. "Convergent and discriminant validation by the multitrait - multimethod matrix," Psychological Bulletin. 56: 81 - 105 ; 1979.

Centra, John A. "Validation by the multigroup - multiscale matrix : An adaptation of Campbell and Fiske's convergent and discriminant . validational procedure," Educational and Psychological Measurement. 31: 675 - 683 ; 1971.

Marsh, Herbert W. "Multitrait - multimethod analysis : Distinguishing between items and traits," Educational and Psychological Measurement. 43: 351 - 358 ; 1983.

Marsh, Herbert W., Ian D. Smith, and Jennifer Barnes. "Multitrait - multimethod analysis of the self - description:questionnaire : Student - teacher agreement on multidimensional ratings of student self - concept," American Educational Research Journal. 20: 333 - 357 ; 1983.